

Bayer Zsolt: Háború és béke (4. rész)

2022 március 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szoltsenyicin leírta a 90-es években, miért teszik nehezzé az ukránok, hogy feltétel nélkül szeressük őket és feltétel nélkül melljük álljunk.

Tehát, mint láttuk, már Solzsenyicin leírta a 90-es években, miért teszik nehezzé az ukránok, hogy feltétel nélkül szeressük őket és feltétel nélkül melljük álljunk. A CIA pénzelte és szervezte Majdan-„forradalom” óta pedig még többet tettek ezért.

Persze a mélylélektan sok mindent megmagyaráz. Például a holodomort elszenvet? ukránokon nehéz számonkérni, miért nem rajonganak az oroszokért. (A holodomor pusztát természetesen magyar kommunista történészek, élükön Krausz Tamással, egészen az elmúlt időkig tagadták.) De a „nem rajongás” azért nem magyarázhat meg mindent. Nem magyarázhatja meg például a Bandera-kultuszt.

Ne feledjük: amikor Hitler megtámadta a Szovjetuniót, az ukránok nagy része a nácik oldalán harcolt. Az ilyesmire a „szabad világban” nem adnak felmentést, erről mi, magyarok tudnánk sokat mesélni, úgy is, mint „utolsó csatlósok”, hogy a szovjet és a nyugati propaganda egyik legaljasabb, legigaztalanabb szólamánál többet ne is említsek. Az ukránoknál valamiért ez nem számít.

Miképpen az sem, hogy a Majdan után Bandera lett az egyik nemzeti hős, akinek születésnapján felvonulnak az ukránok, s büszkén lobogtatják a Bandera arcképével díszített zászlóikat. Ma ennek leírása természetesen „orosz propagandának” minősül a kizárólag CIA-propagandát közvetítő „független sajtóban”.

Akkor nézzük meg, eszerint az elmúlt években mely sajtótermékek váltak az orosz propaganda eszközeivé!

„December végén döntött úgy az ukrán parlament, hogy nemzeti ünneppé nyilvánítja január elsejét Sztepan Bandera, a nácikkal is kollaboráló, antiszemita és lengyelelles etnicista politikus emlékére. Az ukrán médiatanács egy olyan könyv terjesztését is betiltotta, amely az ukrán szélsőségesek egy másik hősről szólt. [...] A Krim orosz elfoglalása és az Oroszországgal fennálló konfliktus eszkalálódása azonban termékeny talaj az orosz- és zsidóellenes érzületek számára, az ukrán vezetés pedig rá van szorulva a szélsőségesek által szervezett milíciák harci erejére.

Az ukrán szélsőségesek erődítésének b?ven van magyar vonatkozása is, az ukrán fasiszták nyugati portyázásainak magyar halálos áldozata is volt, noha ezt a magyar kormány elhallgatta.

Amint azt a Jacobin publicistája összeszedte, az ukrán forradalmat ünnepl? f?sodratú amerikai liberális sajtó 2014 környékén igyekezett jelentékteleníteni a szélsőségesek által ünnepeelt »h?sök« b?neit. Pedig – amint Grzegorz Rossolinski-Liebe könyve alapján a cikk is világossá teszi – mind Szimon Petljura, mind az ukrán szélsőségesek első számú hőse, Sztepan Bandera meghatározó szerepet játszottak abban, hogy az ukrán önrendelkezési törekvések antiszemita, lengyel- és oroszellenes irányt vettek.” (Náci kollaboránsnak ajánlottak nemzeti ünnepet és tudományos könyvet tiltottak be Ukrajnában, Mércse, Papp Gáspár, 2019. január 2.)

„Mit szólna, ha Magyarország határait a Betyársereg, a Hatvannégy Vármegye és más hasonló, széls?jobbos csoportok felfegyverzett önkéntesei védenék, laza szövetségben a magyar honvédséggel? És bár a neonáci csoportok az államtól is kapnának pénzt meg fegyvereket, azért fenntartanák a jogot, hogy ha nem értenek egyet a katonai vezetéssel, akkor a saját elveik szerint akciózzanak. Nos, valószínűleg ön sem érezné magát teljes biztonságban egy ilyen országban (hacsak véletlenül nem náci a kedves olvasó is).

A fenti képlet nem valami gondolatjáték, hanem a jelenlegi ukrán helyzet leírása. Ukrajnában ugyanis nem csak a hivatalos egységek harcolnak az orosz és oroszbarát szeparatistákkal. A lerongyolódott hadsereg mellett a harctéren vannak a frissen felfegyverzett szabadcsapatok, helyi nevükön batallionok is. Azaz olyan szabadcsapatok, amelyek egy része széls?jobbos eszmék köré szervező?d? hagyomány?rz? klubokból vedlett át félkatonai egységekké.

Az egyik leghíresebb zászlóalj, az Azov batallion laktanyájában járva vált világossá: ha véget ér a háború, az Ukrajna egységéért küzd? szabadcsapatok az ország legnagyobb problémájává válhatnak.

[...] A helyzet nem megnyugtató, ha a háború utáni id?kre tekintünk. Az Azov batallion, néhány más szabadcsapathoz hasonlóan, nyíltan széls?jobbos alakulat. Az Azov alapítója és vezetője, Andrij Bileckij több, fehér

felsőbbrendűséget, antiszemitizmust hirdet?, ultranacionalista szervezet létrehozásában vett részt. Pártja, az Ukrán Hazafiak is nyíltan nemzetiszocialista elveket vall, és ilyen minőségében került be az ukrán parlamentbe is. A párt logója pedig az a farkashorog, amely először az SS egyik egységének jelképe volt, és innen emelték át a párt, majd az Azov batallion címerébe.

A szabadcsapat szélsőjobbos elkötelezettsége olyannyira ismert, hogy neonáci önkéntesek egész sora lépett be hozzájuk Európából. »Bárki lehet tag nálunk, külföldiek is. Harcolnak velünk oroszok, angolok, fehéroroszek, olaszok, svédok. Sokan már képzett katonaként jönnek, és kiképzésként segítik a munkánkat« – mondta diplomatikusan Tancor. Az említett svéd segít? egyébként Mikael Skillt, ismert neonáci, fajvéd?, aki a svéd hadsereg mesterlövészeként kapott kiképzést, míg 2014 nyarán ideológiai indíttatásból csatlakozott az Azovhoz.” (Nácik is harcolnak az ukrán szabadságért, Index, Földes András, 2015. március 2.)

Hétfőn az angol nyelvű világ nyomtatott sajtója és televíziói egy 79 éves ukrán dédnagymamát, Valentyina Konsztantyinovszkát mutattak világszerte, ahogy kézfegyver-kiképzésen vesz részt a kelet-ukrajnai Mariupol városában egy esetleges orosz invázió ellen. Az esemény láthatóan elő volt készítve a média számára: az ezüsthajú, ráncos nagymama meg is fogadta: „Megvédem az otthonomat, a városomat és gyerekeimet.”

Nagy-Britanniában a The Times és a Daily Telegraph Konsztantyinovszkát helyezte kiemelt, külön címlapjára, míg a The Guardian, az The Independent és a Financial Times hasonlóan felkavaró fotókat közölt ugyanerről a polgári hadigyakorlatról. Egy jól ápolott, vonzó nőről is közöltek képeket, aki puskát tart a kezében a The Guardian fotósa számára, illetve egy gyereket mutattak, akit l?szerutánpótlás kezelésére tanítottak a The Independent sajtószeme előtt. Láthattunk még egy álcázott milicistát, aki egy guggoló, fiatal nőt tanít épp l?ni.

Az amerikai média sem tudott ellenállni a sztorinak. Az NBC News fő külföldi tudósítója, Richard Engel Konsztantyinovszka szavait idézte: „A te anyád is megtenné.” Az ABC New York-i leányvállalata felvételeket közölt a kiképzésről, ahol ott volt Konsztantyinovszka is, aki acélos pillantást vetett Vlagyimir Putyinra egy Kalasnyikov csöve mögül. Az adófizetők által finanszírozott Szabad Európa Rádió/Szabadság Rádió szintén követte a foratókönyvet.

Az üzenet: íme, ilyenek azok a nagymamák, kisgyerekek és (vonzó) fiatal nők, akik a demokrácia frontvonalát védik az orosz reakcióval és revansizmussal szemben.

Amiről az amerikai és brit riporterek nem számoltak be, az az volt, hogy a kiképzést a mariupoli bázissal rendelkező Azov zászlóalj tartotta. Az FBI az Azovot „félkatonai szervezatként” írja le, amely „a neonáci ideológiával való kapcsolatáról és náci szimbólumok használatáról ismert”, valamint azt állítja, hogy „részt vettek az Egyesült Államokban székelő fehér felsőbbrendűségi szervezetek kiképzésében és radikalizálásában”. (Az Azov védelmezői állítják, hogy ez csak egy szokványos egység, amely csupán egy neonáci csoport vezetői által létrehozott önkéntes zászlóaljban gyökerezik, mintha ez a verzió egy kicsit is jobb lenne annál, mint amit az FBI-aktában olvashatunk.)

Az ABC szegmensében egy pillanatra az Azov SS-ihlette jelvényét is lehetett látni az egyik egyenruhás karján, aki a nagyit oktatja. Egyébiránt az angol nyelvű média megtartotta a mamit: így az internetes kommentelők feladatává vált, hogy rámutassanak erre az összefüggésre a britek és az amerikaiak számára. Mindez annak ellenére történt így, hogy az európai kontinens hírszolgáltatóinak nem okozott gondot simán kimondani a neonáci kapcsolatot. Az Euronews például a következő címmel közölte a sztorit: „Ukrán szélsőjobboldali csoport kínál kiképzést civileknek”.

A Twitteren történt felháborodás után a Szabad Európa Rádió szó nélkül törölte a nagymama történetét; a többi médium pedig egyszerre továbblépett.

„Minden ukrán, aki hazája védelmére készül, neonáci és rasszista reakció? Természetesen nem. Ugyanakkor amikor az orosz héják hirtelen lázba hozzák Washington és Westminster, tanulságos látni azt, ahogy médiánk eltöröl minden olyan tény, amely megzavarhatja ezt a mindazonáltal végtelenül leegyszerűsített, moralista, »bátor liberális demokraták a Kreml ellenében« narratívát. Ha ragaszkodunk a kellemetlen tényekhez, az egyet jelent az »orosz propaganda felerősítésével«, ahogy azzal a republikánus Hill egyik munkatársa megvádolt engem a közelmúltban.” (A nácik, akiket a globalista liberálisok ignorálnak, Sohrab Ahmari, Mandiner, 2022. február 15.)

Sztepan Bandera vezette azt az ukrán felkelő hadsereget, amely a második világháborúban a náci Németország oldalán harcolt, miközben zsidók és lengyelek ezreit gyilkolta meg – írja a The Times of Israel. Ukrán nacionalisták százai fáklyás felvonulást tartottak Kijevben, hogy megemlékezzenek Stepan Bandera születésnapjáról, aki a

második világháborúban a nácik oldalán harcoló ukránok vezetője volt.

„Ma, amikor a fronton háború folyik a megszállókkal, hátul pedig folytatódik a harc az »ötödik hadoszlop« ellen, emlékezünk és tisztelgünk Sztepan Bandera emléke előtt – mondta Andrij Tarasenko, a nacionalista Jobboldali Szektor párt vezetője. [...] A Bandera és más ukrán náci kollaboránsok iránti csodálat kifejezése egyre nagyobb méreteket ölt a 2014-es forradalom óta Ukrajnában.”

Az ukrán parlament a múlt hónapban fogadta el azt a törvényt, amely szerint január elseje Sztepan Bandera (1909. január 1.–1959. október 15.) emléknapja és állami ünnep lesz. Holott volt a vezetője annak az ukrán nacionalista szervezetnek, amelynek tagjai számtalan háborús bűncselekményt követtek el zsidók ellen. Neki magának nem tapad vér a kezéhez, de kivette a részét annak az 1942-es pogromnak a megszervezéséből, amely Lembergben mintegy négyezer zsidó életét követelte.

Sztepan Bandera a második világháborúban abban a reményben állt a náci birodalom mellé, hogy így elérheti Ukrajna függetlenedését a Szovjetuniótól. Miközben az Ukrán Nacionalisták Szervezetét vezette, Bandera az Abwehr (a Harmadik Birodalom katonai hírszerző és elhárító szervezete) beszerezett ügynökeként dolgozott a németeknek. A háború után Münchenben telepedett le, ahol 1959-ben egy KGB-ügynök meggyilkolta.

Banderának az elmúlt évtizedekben igazi kultusza alakult ki Ukrajnában, a tiszteletére köztereket neveztek el róla, sőt 2010-ben Viktor Juscsenko akkori ukrán elnök az Ukrajna Hőse posztumusz díjat adományozta neki, amivel egyetértett Julija Timosenko volt miniszterelnök is. Az intézkedést az Európai Unió „sajnálattal vette tudomásul” és kétségbe vonta annak jogosságát az ukrán kormánynak küldött határozatában.

Habár Bandera máig vitatott személyiség, a szülővárosa – Lemberg – a 2019-es évet Sztepan Bandera-évnek nevezte el. A döntést számos bírálattal érte Izrael részéről. Tarik Youssef Cyril Amar, a lemergi Városi és Kelet-közép-európai Kutatóközpont volt vezetője tiltakozásképpen visszaküldte a várostól kapott kitüntetését.

„Nem csak Bandera az egyetlen, akinek a múltját a hatalom igyekszik tisztára mosni Ukrajnában. Egy Szimon Petljura nevű ukrán szélsőjobboldali vezető irányításával 1919-ben fölfegyverzett nacionalisták számos rémtettet követtek el zsidók ellen 1919-től. Petljura tevékenységéről Anders Rydell svéd történész írt egy könyvet Tolvajok könyve címmel, amelyet a múlt hónapban az ukrán parlament tiltólistára tett, így az ukrán állami rádió- és televíziócsatorna sem ad róla hírt.” (Mazsihisz, 2019. január 2.)

„Izrael külügyminisztériuma elítélte az ukrán SS-hadosztály létrehozását ünneplő felvonulást, és azt követeli az ukrán kormánytól, hogy ítélje el a nácikra emlékező menetet. A külügyminisztérium aggodalommal figyelte a tegnapi felvonulást, amelyet Kijev szívében rendeztek az SS Galícia hadosztály emlékére. »A Waffen SS egységei a legsúlyosabb bűncselekményekben vettek részt a holokauszt idején« – szól az izraeli külügyminisztérium közleménye.

A holokauszt emlékének megőrzése és az antiszemitizmus elleni küzdelem nemcsak az egyes országok belügye, hanem az emberi társadalmak kollektív felelősségének része, mindenütt a világon. Elítéljük a náci kollaboránsok folyamatos dicsőítését, és elvárjuk, hogy az ukrán kormány minden ilyen jelenséget egyértelműen elítéljen és megakadályozza azok megismétlését – zárult a minisztérium közleménye.” (Szombat, 2021. április 29.)

Ezek szerint tehát eddigi – eléggé hiányos és kivonatos – tudásunk alapján az orosz propaganda szolgálatába szegődött a Mércse, az Index, a Mandiner, a Neokohn, a Time of Israel, a Mazsihisz és a Szombat is.

De ezen túlmenően azért gondoljunk bele, mi lenne itt, ha Magyarországon, mondjuk, hivatalos emléknapja és nemzeti ünnepe lenne Szálasi Ferencnek, ha valódi náci csoportok és szabadcsapatok szolgálnának a Magyar Honvédség kötelékében, ha minden évben felvonulnánk nagy tömegben – mondjuk a békemenet keretében – olyan molinók mögött, amelyekre Szálasi és Hitler arcképe lenne felfestve!

És akkor még egy szót sem ejtettünk arról, mit mondtak 2014 óta a kárpátaljai magyarokkal az ukránok!

(folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
